

מבית



שבועון קבוצת יבנה
כ"ג בכסלו תשע"ז
(23.12.16)



חנוכייה שנעשתה בעבודת יד בשנת 1947.
סמל לשארית הפליטה לאחר השואה. (מאוסף "יד ושם")

שבת פרשת "וישב"
כניסת השבת – 16:19 צאת השבת – 17:23
שבועון מספר 1229

פרשת "וישב"

ליל שבת

הדלקת נרות	16: 19
מנחה, קבלת שבת וערבית	
לאחר תפילת ערבית שיעור בפרשת השבוע – יוחנן מאלי	

שבת

דף יומי בבית המדרש – אייל זנה	07: 00
תפילת שחרית	08: 00
לאחר התפילה – שיעורו של יואב איתן	
תפילת ילדי א'-ד' בחדר אח"ם שבחדר האוכל	09: 30
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09: 30
תהילים לנשים - בבית המדרש	12: 45
שיעור בספר יתרי עשרי בבית משפחת - נח חיות	12: 50
תפילת מנחה גדולה	13: 00
הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה	13: 30
שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי	13: 20
משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה	13: 00
תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת	16: 19
שיעור 'צורבא מרבנן' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה	
צאת השבת	17: 23
דף יומי – אייל זנה	20: 00



שהשמחה במעונם

✚ מזל טוב לעדו ויונה עפרוני לרגל הולדת הנכד, בן ליעל ואורי ומז"ט לסבים ולסבתות רמי ואפרת עפרוני ואלכס ואויס בקר להולדת הנין.

✚ מזל טוב ליהודית ארליך ולמשה ותמרה גלס להולדת הנין, נכד לאורי ויעל, בן להד ונעמי.

✚ מזל טוב לפנחס וירדנה רונן להולדת הנין, נכד לאיתמר ויעל קהתי, בן לניצן ועומר.

לגבי כשרות, שבת, נידה ואפילו ארבעת המינים. בכולם "הידור" משמעו חידוד והעמקת מושג ה"סור מרע". הידור החנוכה שונים במהותם - זהו הידור במצוות עשה. לא "סור מרע", אלא "עשה טוב". אין בו לא פסול ולא איסור - רק הוספה של אור, תרתי משמע.

מסתבר שהתנגדות ל"חומרה" או הימנעות מ"הידור" אינם בהכרח פגם ביראת שמים, אלא קריאה לעיסוק בחיוב ולא בשלילה, בשיפור ולא בפגם, באור ולא בחושך. ברוח דברי הרב קוק כי "הצדיקים הטהורים אינם קובלים על הרשעה אלא מוסיפים צדק".

יש כאן אולי גם תובנה קטנה לפוליטיקאים, לפרסומאים וליועצי התקשורת - דברו בחיוב ולא בשלילה. הסבירו מדוע לבחור בכם ולא מדוע שלא לבחור ביריב. הוסיפו אור. עשו טוב. מסתבר שרוב הציבור, מאד מחמיר בזה ...

הרב אילעאי

שומרי מצוות רבים מתנגדים עקרונית ל"חומרות". הם אינם תרים אחר הידורים הלכתיים או אחר "מידת חסידות". הם אוכלים בשר בהכשר "רגיל", מוצרי הקטניות עולים על שולחנם בפסח ושבתם יוצאת עם צאת הכוכבים ולא כחומרת רבינו תם. לא פעם עולם ה"מהדרין" נתפס בעיניהם כמוגזם, קטנוני, מתנשא ואפילו נלעג.

אך בחנוכה פתאום כולם מחמירים. מעיקר הדין די ב"נר איש וביתו". ה"מהדרין" מדליקים נר לכל אחד מבני הבית, ו"המהדרין מן המהדרין" נוהגים להוסיף נר לכל אחד מימי החנוכה.

רוב מוחלט של מדליקי נרות החנוכה נוהגים כ"מהדרין מן המהדרין". כיצד זכו נרות חנוכה שגם כאלו שבד"כ "מקפידים שלא להקפיד", מדליקים אותם כאחרוני המחמירים?

רוב החומרות הנהוגות בעולם ההלכה הן הרחבה של מושגי ה"איסור" וה"פסול". כך



הלכות חנוכה



2. הנר או השמן חייבים להיות בשיעור שיוכל לדלוק לפחות חצי שעה לאחר צאת הכוכבים. בליל שבת יש להקפיד על נרות גדולים או כמות שמן גדולה, שכן מדליקים נרות לפני השקיעה, ועליהם לדלוק עד לאחר צאת הכוכבים.

1. מצוות נר חנוכה היא "נר איש וביתו" – דעת השולחן ערוך היא כי יש להדליק חנוכייה אחת בכל בית, וכל בני הבית יוצאים בה ידי חובה, ודעת הרמ"א היא כי על כל אחד מבני הבית להדליק בעצמו. לנוהגים כרמ"א ומדליקים מספר חנוכיות - יש להציב בנפרד, כך שמספר הנרות יהיה ניכר.

7. מי שלא הדליק בזמן זה, יכול בדיעבד להדליק עד עלות השחר. לכן, נראה לי, כי טוב ונכון להיערך לכך שבחנוכה יהיו בני הבית בבית בזמן ההדלקה וניתן יהיה לקיים את המצווה בזמנה במעמד כולם. במידה ואחד מבני הבית מאחר, יש להדליק בזמן ולהוציאו ידי חובה, או שידליק הוא מאוחר יותר, לכשיגיע.

8. בליל שבת, מדליקים נרות חנוכה ולאחר מכן נרות שבת. במוצאי שבת, יש המקדימים להבדיל ויש המקדימים להדליק, וכל אחד ינהג כמנהגו.

9. היוצא מביתו וחושש להשאיר הנרות דולקים, או שחש על הנר או על השמן - יכול לכבותם אם דלקו כשיעור חצי שעה לאחר צאת הכוכבים. השמן או הנרות הנותרים "הוקצו למצווה" ולכן אסור להשתמש בהם שלא לצורך מצווה.

10. מוסיפים "על הניסים" בתפילת עמידה ובברכת המזון. שכח לומר "על הניסים" ונזכר טרם חתימת הברכה (הן בתפילה והן בברהמ"ז) – חוזר. אם חתם הברכה – אינו חוזר.

3. יש להניח את החנוכייה במקום הנראה לעוברים ושבים – דהיינו בחלון הפונה החוצה, או סמוך לפתח הבית מצד שמאל – גבוה משלושה טפחים (24 ס"מ) ונמוך מ-10 טפחים (80 ס"מ).

4. יש להדליק נר חנוכה בבית – משמע במקום בו ישנים באותו לילה. לכן, המתארחים להדלקת נרות ובדעתם לשוב ללון בביתם, אינם מדליקים בבית המארחים אלא בביתם (אין לברך בבית שלא לנים בו שהרי זו ברכה לבטלה). יכולים הם להדליק לפני שייסעו, החל מפלג המנחה (15:40 בערך) ובלבד שהנרות יהיו בשיעור שידלוק עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים (17:40 בערך), או שידליקו לאחר שישבו, ועדיף להקדים מלאחר.

5. נשים חייבות במצוות נר חנוכה ומוציאות את האנשים ידי חובה.

6. זמן הדלקת נר חנוכה לכתחילה הוא מיד לאחר תפילת ערבית סמוך לצאת הכוכבים (17:10 בערך), וניתן להדליק כל זמן ש"לא כלתה רגל מן השוק" דהיינו, כשאנשים עדיין מצויים בחוץ ויש "פרסומי ניסא".

"מי שעשה נסים לאבותינו ולנו... הוא יגאלנו גאולה שלמה בקרוב. אמן"

הרב אילעאי

השקת ספרו של נח חיות "בין התנחלות לגלות"

לדבריה החידוש של ס' שופטים מתבטא בעובדה שהשופטים כולם סובלים מחולשה חברתית, פיזית, מגדרית, או משפחתית (פרט לשמשון "גיבור העל" שמתגלה בסופו של דבר ככישלון), והאתגר הניצב בפניהם הוא הצורך להתגבר על החולשה עד כדי הפיכתה לעיתים ליתרון כדי שיוכלו להצליח במשימת ההנהגה. לסיום נתן חתן השמחה, "ד"ר נח חיות", שיעור מאלף על הגשר שהוא מבקש לבנות בין עולם המחקר ללימוד התורה הפתוח לכל. נח הדגיש כי למרות שהעיון המחקרי נראה לעיתים רחוק מהלימוד המקובל בציבור, דווקא השילוב בין הגילוי המחקרי לשאלה מהי המשמעות של הגילוי עבור הלומדים, מעצים את הרווח לשני עולמות התוכן. נמצאנו באים לכבודו של החוקר ומצאנו עצמנו נהנים מערב שכולו לימוד תורה לשמה!

מתוך עמוד"ש המתפרסם השבוע

האולם במרכז יעקב הרצוג התמלא מפה לפה - אנשי צוות, תלמידים, משפחה וחברים שנאספו לערב ההשקה של ספרו של "ד"ר נח חיות, מנהל מרכז יעקב הרצוג: "בין התנחלות לגלות - לחקר העריכה של נביאים ראשונים". את הערב הנחתה בחן שרה בלנקשטיין חברת קיבוץ יבנה. ראשון הדוברים היה פרופ' יאיר זקוביץ, המנחה האישי של נח בעבודת הדוקטורט שהספר הוא עיבוד שלה. הוא תיאר את הפרויקט האדיר שלקח על עצמו נח במחקרו, עמד על חדשנותו ויסודיות עבודתו, הכניס את השומעים לסבך השאלות שמחקרו מבקש לענות עליהן ולחידות הבלתי פתורות שנתרו עדיין סביב שאלות העריכה של ספרי נביאים ראשונים. "ד"ר גילי זיוון חברת סגל המרכז, עסקה באופיים הבלתי מושלם של המנהיגים (השופטים) בספר שופטים.

באחד מימי חנוכה - כסלו תשי"ט, 1958

(התקבל באדיבות אתר מורשת)

באחד מימי חנוכה טיילתי עם כיתה ט' - י' באזור לכיש. בעוברנו את הכפר עגור ראינו תימני זקן יושב על הקרקע ולפניו אבן שטוחה וערימת זיתים. בעזרת אבן שנייה הוא ריסק את הזיתים על גבי האבן הגדולה. את הרסק אסף, עשה ממנו גוש אחד והכניס אותו לקערת אלומיניום גדולה ושטוחה. את הקערה הוא העמיד בשיפוע בשמש, והנה השמן הצהוב והזך נזל לאט לאט לפינה הנמוכה של הקערה. שאלתי את הזקן אם הוא מכין שמן לחנוכייה. הוא ענה לי בחיוב, אם כי פקפקתי אם הוא הבין את שאלתי נכון. עלה רעיון במוחי: האם לא היה יפה להנהיג אצל ילדינו לפני החנוכה הכנת שמן לחנוכיות בדרך פשוטה ומקורית זאת? יחשבו נא אנשי החינוך על הרעיון הזה. הוא קל לביצוע.

משה (מוב) כהן

קריאתו של מוב עדיין מהדהדת

מה לחנוכיה וגפרור?

אני מכיר את עצמי עוד מאז שנולדתי. כשעניין מסוים לא מובן לי אני מעדיף לשתוק, לא לצאת מטומטם.

מאז המקרה של הממחזרת, המצב אצלנו בבית הלך והתדרדר עד כדי כך, שיום אחד נפתחה הדלת ולרגע לא הבנתי. איך לכל הרוחות

והשדים מתקן עצום

שכזה נכנס בכוחות עצמו לתוך הבית? מיד הבנתי,

הוא לא היה לבד, אשת חיקי דחפה אותו לתוך

הבית ועם הרגל האחורית שלה סגרה את

הדלת בטריקה. כאילו אמרה "אל תשאל

שאלות".

המתקן הזה מחולק לשלושה תאים. על תא אחד כתוב בגדול: "זכוכית", על השני כתוב: "מתכת", ועל השלישי כתוב: "פלסטיק".

הבנתם נכון, ידידי היקרים, אך אני שתקתי. (אתם זוכרים למה שתקתי?).

הוספתי לשתוק כשבפינת השיש צמח לו יום אחד מיכל שהתמלא חיש מהר בשקיות ניילון.

שתקתי מול שקית לחה שהתייבשה לתומה על הקומקום החשמלי. שתקתי גם כשפגשתי

מתחת לכיור שקית ענק מלאה בעיתונים, קופסאות ריקות, ואריזה אחת של כדורי

אקמול מנוקבת.

המתקן בעל שלושת התאים התמקם ב"מקלחת הבנים" וסתם כל גישה למערכת

המים.

מה לחנוכיה וגפרור?

פח אשפה ומחזור,

העניין לא ברור?

תקראו עד סוף הסיפור.

"... השתגעתי?! מה אתה עושה?"

הבטתי מסביב, בודק למי נועדו המילים, וגבותיי הביעו סימן שאלה.

"אתה לא נוגע בקלמנטינה!" זעקה "אשת חיקי" מהמטבחון.

"בסדר בסדר למה לכעוס?" עניתי כולי מתגונן.

"רק שתדעי שהיא רכה ולא ראויה לאכילה."

"אני יודעת!" ענתה לי בגוון קול צורם במיוחד.

חברי וידידי, נותני לייק, או סתם מכרים תומכים, תדעו לכם שאת גברת קלמנטינה

המדוברת, פגשתי בכל יום ובאותו המקום, בפנינת השיש במטבחון. רק לאחר שבוע העזתי

להסב את תשומת ליבה של "אשת חיקי":

"תראי, יש לגברת קלמנטינה כבר שיער שיבה,

והיא גם לא מריחה משהו ... אולי נזרוק אותה לאשפה?"

"אני ממחזרת" ענתה אשת חיקי לקונית.

"את ממהרת? זו לא סיבה לא לזרוק לאשפה קלמנטינה רקובה".

אשת חיקי קצרת הרוח מיהרה להגיב: "לא ממהרת, אני ממהרת!"

"ממחזרת!" שאלתי, ומלמלתי חלושות "אני אמור להבין את המילה הזו?"

"למה אלימות? למה את מושכת לי ..."

"סתכל החוצה מבעד לחלון, אתה רואה את המתקן הירוק? מהיום אני זורקת לתוכו את

כל שאריות הירקות והפירות".



זמן" הולך) - בוודאי תבינו אותי. הבית שלי נראה כמו פח אשפה אחד גדול וממוין למשעי. מה שנכון, הפח האוניברסלי שמתחת לכיור נשאר ריק, מיותרם ויחסית נקי.

אני עם השריטות שלי מצאתי משחק. כשאשת חיקי לא רואה, אני זורק גליל נייר בית שימוש ריק לפח האשפה ומוודד לה זמנים. סקרן לדעת כמה דקות יעברו עד שתשגיח בדבר. אני נהנה לראות אותה משתפרת ושוברת שיאים.

אך אל תראו את זה ככה, אנחנו ידידים, אומנם שרוטים אבל נחמדים, ואין כמו אוירת חג ביתי.

בערב חנוכה, קצת לפני "מעוז צור", השלכתי את הגפרור לפח האשפה בתנועה חלקה ועגולה. אשת חיקי, בעיניים רושפות וציפורניים צבועות (צבע מפחיד – אך זה כבר סיפור אחר) זינקה לחלל האוויר, תפסה את הגפרור במעופו וחיש מהר הלכה למקלחת הבנים.

אחרי דקות ארוכות של סקרנות הצצתי למקלחת. עוד תא נוסף למתקן.

מאחורי שמעתי נשיפות, ואז נשמע קול צלול וברור/ גם גפרור/ צריך מחזור.

גירדתי בפדחתי בפיזור, ובדבקות יתרה המשכתי לשיר **מעוז צור**...

...**"רעות שבעה נפשי,**

ויגון כוחי כלה,

חיי מרדו בקושי,

בשעבוד מלכות עגל ה..."

שמוליק טסלר

(פורסם בדף הפייסבוק של שמוליק)

"מספיק מקלחת אחת", אמרה אשת חיקי מבלי ששאלתי. (הרי אני לא מטומטם).

הייתי מספיק ערני על מנת להבחין שפעם בשבוע היא מעמיסה על עצמה חבילות אשפה מסוגים שונים והולכת לכיוון עלום.

העניין והשגרה שנכפתה עלינו היו יכולים לעבור בשלום יחסית אילולי אירוע חריג. אשת חיקי תפסה אותי זורק גרב לאשפה, רחמנא ליצלן.

"יש בה חור", התגוננתי מיד.

"אז מה?" היא ירתה לכיווני מהמותן וללא הבחנה.

"את החור אתה יכול לזרוק לאשפה, אבל את כל שאר הגרב ל **מחזור**!"

לאשת חיקי לקח שבועות ואולי חודשים ללמד אותי על מחזור בקבוקים, מחזור עיתונים, מחזור תבניות ונייר כסף, אך תמיד היא שבה ומפתיעה אותי מחדש.

"למה זרקת היום את הגליל של נייר הטואלט (כך היא קוראת לנייר בית שימוש) לאשפה?"

אגב, היא מקפידה לנצל עד תום את נייר בית השימוש ואם נשאר דף אחד, היא תולשת אותו ומניחה לשימוש, קרוב לאסלה. אני עם השטויות שלי חושב: "אני מקווה שלא היה בשימוש, לפחות לא בבית השימוש".

"למה, מה כבר קרה? הוא נגמר, את לא רואה? זה כולו גליל קרטון".

"סו וואט? זה נייר שצריך מחזור".

אישוני התגלגלו לכיוון העליון של עיני ושפתיי מלמלו תפילה חרישית.

ידידים וידידות, נותני לייק וציוצים או סתם חברים, גם "מועמדים" ונקלטים. (גם "פסק





יקירי החינוך הדתי תשע"ז



כפי שפרסמנו בשבוע שעבר, ביום רביעי הקרוב תקבל

חנה לבל את אות יקיר החינוך הדתי תשע"ז

על תרומתה ופועלה למען החמ"ד.



לקראת קבלת הפרס ראינה דינה ספראי את חנה

כתבה וארגנה חומרי למידה, הובילה כתיבת תוכניות לימודים בבית הספר והייתה לה תרומה מאוד משמעותית בבית הספר. לא משנה באיזו מסגרת, זמן ותוכן, כאשר ביקשנו ממנה עזרה, תמיד היה מענה מתומצת ומכוון".

אולי בדבריה של ציפי יש סוג של סגירת מעגל עם משפחת חיות. חנה רואה את **רוחמה ומרדכי חיות** כ"אנשים טובים באמצע הדרך" שניתבו אותה לכיוון של הוראה בבית הספר. היא הגיעה ליבנה עם הסמכה להיות גננת ועבדה כמטפלת של הכיתה שרוחמה חינכה. כשחיפשו מורה לכיתה א', רוחמה המליצה, וההמשך ידוע. רק יותר מאוחר היא למדה תנ"ך באוניברסיטה, וגם זה אמור היה להיות "רק שנה אחת כדי להתעשר בידע ולהתמקצע". בהמלצת מרדכי השנה נמשכה ... עד לסיום תואר שני. לחנה חשוב מאוד לציין כמי שהשפיע עליה, את המורה שלה בתיכון ובסמינר, **דב אברון**. "הוא העיף אותי למעלה", היא אומרת. דב אברון היה שותף לקבוצת הסטודנטים שפעלו בעיר העתיקה, ביניהם **דב רפל, מרדכי חיות ודוד הישראלי**,

חנה לבל הייתה מופתעת לחלוטין כאשר קיבלה טלפון **מגד דיעי**, יו"ר ארגון המורים הדתיים בישראל, שבישר לה על קבלת הפרס "הייתי בהלם, והגבתי באופן ספונטני: 'וואו.. איזה אושר'. בגיל 82 לקבל 'לטיפה' כזו, זאת ברכה גדולה". עם זאת חשוב לציין שיש בינינו לא מעטים שראויים לציון ולפרס וראויים להגשה".

למזלה של חנה מישוהו טרח עבורה, והגיש והמליץ. מספרת **ציפי חיות**, אחת מ"רוקחות הפרס", שעבדה עם חנה תחילה כמורה ואח"כ כמנהלת. "חנה לימדה אותי איך ללמד תורה, נביא, ספרות ולשון. איך לקשור בין המקרא לבין ספרות ואמנות. באתי ללמד תנ"ך אחרי שלמדתי חינוך מיוחד ותנ"ך באוניברסיטה, אבל הרגשתי שמה שהיא נותנת לי – שווה יותר. ניתן ליישום, עשיר ומלא. חנה לא רואה פרק כמשהו צר אלא כחלק ממשהו יותר גדול. קודם חשוב לקרוא את כל הספר ולראות את ההקשר. היא מורה בחסד. היא בנתה אותי בתור מורה, גרמה לי להתלהב והאהיבה עלי את הוראת התנ"ך. חוץ מלהיות מורה לתנ"ך, היא כתבה הצגות ושירים, לימדה מורים,

ומי יודע אם לא לחש איזו מילה טובה לחבריו על הפוטנציאל ... חנה זוכרת לטוב גם את **יוסקה שפירא**, שהיה מדריך של העציונים והאמין שהיא יכולה להיות מדריכה.

"בכל זאת", אני שואלת, "מה השפיע עלייך לבחור ללמד תנ"ך בדרך כל כך יצירתית?" חנה מפתיעה: "ארבע השנים הראשונות בבית הספר היסודי עיצבו אותי. הייתה לי מחנכת מצוינת שלימדה אותי ספרות, תנ"ך ודרמה. עד היום כל חברותיי מציינות ש'אין כמו המורה ציונה'. היא הייתה בלתי נשכחת".

ומה ה"אני מאמין" החינוכי שלך?

שכל ילד הוא פוטנציאל גם אם ברגע מסוים הוא עוד לא בשל להראות מה שהוא יודע. פגשתי לא מעט תלמידים שנחשבו בבית ספר יסודי ל"בעייתיים", ולימים התברר שהם היו באותו זמן ברגע קשה בחיים שלהם, ואח"כ פרחו והתרוממו. לכל אדם ישנה הזכות להגיח לפתע מההגדרות שלו ולהיות הרבה יותר ממה שחושבים עליו. להעז להשתנות.

בהגשת חומרים – הרגשתי שאני רוצה להבין מה גורם לי להבין שאני מתעניינת, סקרנית ושואפת לידע. דרך התשובות שנתתי לעצמי ניסיתי לעודד את הילדים להגיע.

התשובה היא בדרך כלל שיש דרכים רבות להגיע לידע, ולכן אהבתי לא רק לתת שיעורים פרונטליים. נהייתי להיות מורה

לציור, כשראיתי שיש ילדים שבאמצעות ציור יגיעו ליותר. עסקתי גם בדרמה ובמוסיקה. כי כל אחד מגיע אל הידע מהמקום האישי שמתאים לו, ולכן צריכים לפתוח בפני הילדים את כל הדלתות, שכל אחד ייכנס בדלת שמתאימה לו".

תלמידיה יצרו קשר עם דמויות בחברה הישראלית כגון: **לאה גולדברג, נעמי שמר, משה בן שאול וגאולה כהן**, ואף זכו לתשובות חמות ומעריכות.

אחת הדרישות למתן הפרס הוא שפעילות ההוראה נמשכת גם כיום. "אחד החלקים המקסימים בחיים שלי, עד היום", אומרת חנה, "היא הוראת מבוגרים". חנה לימדה במשואות יצחק, בניר גלים ובמרכז יום. אבל מבחינתי, גולת הכותרת היא ההתמסרות להוראה בבית סביון. כמי שליוותה שני הורים בבית זה, יצא לי מדי פעם להיקלע לשיעור של חנה, והצליל הראשון שקלטתי היה תמיד של התלהבות וחיוניות, צליל שנכנס ללב עוד לפני שקולטים את התוכן. השיעור אף פעם לא מנותק מהחיים, ומתכתב תמיד עם עושר של מקורות ועם מאורעות ודוגמאות מהחיים של המשתתפים. בין הלומדים שם יש גם מי שלא זכו ללמוד באופן מסודר בצעירותם, ומפגינים עתה ידע רב. חנה רווה נחת מהחלק שלה בכך. **אנו מברכים את חנה על קבלת הפרס, וזכינו שהתרומה הסגולית שלה התרחשה בבית ספרנו ובקהילתנו.**



אצלנו בבית הספר העל יסודי

הניטור של הניסוי מבוצע על ידי חיישנים הנתונים למחשב, שמעבירים את הפרויקט החדשני ופורץ הדרך ברמה שהתלמידים הפגינו בשיתוף הפעולה הבין תחומי שבא לידי ביטוי בפרויקט.

בית הספר ממשיך במסורת ה**טיולים השנתיים** "הנוודים". בשבוע האחרון טיילו כל תלמידי התיכון ארבעה ימים בהרי אילת. הלינה תחת כיפת השמיים, בישולי שדה והמסלולים היפים הזכירו לכולם את אהבת הנוף והטבע. סוג טיול כזה בו חיים בתנאי שדה במשך מספר ימים ותלמידים צריכים לבשל ולהקים אוהלים ענקיים בהם ישנים כיתות שלמות, בעצמו מהווה אתגר משמעותי לתלמידים הרגילים למנעמי החיים במאה ה-21.

במשך השנים **ועד הורי בית הספר** היה מורכב מרכזי החינוך של הקיבוצים והישובים. בעקבות ריבוי הישובים וקושי לאפשר ייצוג לכל ישוב, עברנו לשיטת בחירות חופשית. ועד ההורים מורכב מ-11 הורים שהציעו את עצמם לתפקיד ונבחרו על ידי הורי בית הספר. לקבוצת יבנה שני נציגים: **נטע עמיר ואלי כהן**. ראוי לציין ועד ההורים שביזומה נהדרת גייס את ההורים להכנת ארוחת בוקר מפנקת לצוות בית הספר לכבוד "יום המורה". עוד על סדר יומו של הוועד - הזנה של ארוחת

רבעון ראשון של שנה"ל עבר עלינו בעשייה מרובה ותחושה טובה של התקדמות בכיוון נכון, ורציתי לשתף אתכם בנעשה בביה"ס. **תוכנית בית המדרש** עברה שינוי השנה, במעבר מכיתות אם למסלול בחירה. השינוי הביא לכך שרוב תלמידי בית הספר הצטרפו לתוכנית, גידול מספרי משמעותי. התוכנית מופעלת על ידי מחנכי הכיתות בריכוזן של **אביטל עופרן ואיילת שרם**. התכנים נוגעים לעיצוב זהות וחוויה דתית, בכל חודש לומדים ועוסקים במידה אחרת. התקיימו כבר שתי שבתות שכבה, בהן פגשו התלמידים את **הרב אילעאי** וכמה מחברי הקיבוץ בשיחות מעניינות ומשמעותיות.

בין שאר הפעילויות המעניינות **בתוכנית החברתית של הפנימיה**, אירחו משפחות מיבנה תלמידים מכיתות י"א לקפה ומאפה של אחה"צ. החברים סיפרו על הקיבוץ היום ופעם, ונדהמו לגלות עד כמה גדול הפער בהיכרות התלמידים עם המקום בו הם מתחנכים שנים רבות.

במסגרת קידום **המצוינות במדעים** בבית הספר, מוביל המורה להנדסת תוכנה, **ארז סיני**, יחד עם תלמידים משכבת י"א, כתיבת תוכנה שמבקרת ומנטרת ניסויים בצמחים של חבריהם במגמת ביולוגיה. הניסוי הראשון כבר מוקם בימים אלו בחממה ניסיונית בחצר בית הספר, שבה

צהריים לתלמידי חטיבת הביניים, חשיבה על מתכונת הפנימייה ובחינת גובה תשלומי ההורים לבית הספר.


נבחרת הכדורסל של בית הספר פתחה את העונה במשחק בית. לקראת פתיחת העונה נעשו הכנות ופרסום רב על ידי מועדון האוהדים. למשחק הגיעו כל תלמידי הפנימייה ורבים מילדי יבנה. סיפרו לי שקולות העידוד הגיעו עד שכונת אין זיתים. במהלך המשחק השמיעו האוהדים קללות וזרקו ניירות למגרש. השופט החליט להפסיק את המשחק ולהעניש את הנבחרת שלנו בהפסד טכני. ההחלטה גרמה להסלמה בהתנהגות האוהדים, שחסמו את דרכו של השופט החוצה אל מכוניתו.

השופט הגיש תלונה לבית הדין של איגוד הכדורסל ובדיון שנערך קיבלנו עונש כספי וארבעה משחקים ללא קהל.

צוות בית הספר וחלק מהתלמידים רואה את התנהגות האוהדים בחומרה רבה, בושה ועוגמת נפש על האלימות, והשימוש בכוח הבלתי מרוסן של ההמון שמביא למקומות רעים ופרועים. בביה"ס נערכו שיחות על כך ורבים מהתלמידים מבינים

שנחצה קו אדום באירוע זה. החזרת הקהל למשחקים תיעשה אחרי תהליך חינוכי שיובילו שחקני הקבוצה יחד עם צוות הפנימייה והמתנ"ס. התהליך יכלול שיחה עם שופט כדורגל מליגת העל, שיספר על תחושותיו כשופט תחת אלימות, כתיבת אמנת התנהגות מכובדת לאוהדי הנבחרת, מינוי סדרנים לשמירה על כללי האמנה והחמרת הכללים לכניסה לאולם הספורט בזמן משחקים. מחברי יבנה שילדיהם מגיעים לצפות בהמוניהם במשחקים, אנחנו מבקשים מעורבות פעילה ואף הגעה עם הילדים, לשמירה על התנהגות נאותה.

בשבועות הקרובים אנו מתמקדים בתהליך **הקליטה לבית הספר**, כולל הסברה וגיוס תלמידים חדשים. באזור שלנו יש תחרות עזה בין בתי ספר טובים לבנים ולבנות. חשוב לבית הספר להגיע לאוכלוסיות איכותיות חדשות כדי להרחיב את פוטנציאל הקליטה. נשמח להפצת המודעה המתפרסמת בדף הפייסבוק של בית הספר בין מכרים וחברים.

חנוכה שנת 5775  משך שנת לימודים פורייה ומקדמת.

יאיר לסלוי – מנהל בית הספר

טקס עשרה בטבת יתקיים ביום ראשון י' בטבת, 8.1, אחר הצהרים בבית העלמין,

ובערב תתקיים הרצאתו של אמיר השכל: "האסיר מבלוק 11".

פרטים נוספים בהמשך - ו. תרבות



סקירה מענף הבריאות

(ובקרוב יצטרפו עוד שתיים, המתקצבות לשנת 2017). קלנועיות אלו מחליפות כאלו שיצאו משימוש בעקבות בלאי.

בשנה האחרונה סופקו קלנועיות משומשות למספר גדול יחסית של חברים. **נחום צימבליסטה ואליקים איטלי** עושים מאמצים להחזיק את הקלנועיות ברמת תקינות גבוהה ומשתדלים לתת מענה שוטף על תקלות בקלנועיות. לצורך כך אנחנו מחזיקים מלאי קטן של קלנועיות להחלפה.

מדיניות חלוקת הקלנועיות לחברים הנזקקים להן מפורסמת בסל הבריאות. על מנת לעמוד בדרישות הגוברות ובנתינת מענה ראוי בעת תקלה, אנחנו מתנהלים בהקפדה רבה בתחום, הכל לטובת ציבור המשתמשים.

דפיברילטורים – בתחילת השנה נרכשו שלושה מכשירי דפיברילטור (**מפּעם** – בעברית), המיועדים להעניק עזרה בהחייאה במצב של דום לב.

חשוב מאד לדעת את מיקומם מכיוון שיעילותם משמעותית בדקות הראשונות של האירוע, ומהירות ההגעה אל המכשיר קריטית בשל כך.

בחדר האוכל - ניתן למצוא את הדפיברילטור בחדר הניקוי הסמוך ללובי חדר האוכל, בתוך ארון ייעודי התלוי על הקיר. (יש גם שילוט המסייע באיתור).

מרפאה – שירה וגנר סיימה את לימודיה כאחות מוסמכת ובשעה טובה תיכנס לתקופת חניכה במרפאה. לאחר מכן שירה תשתלב בצוות האחיות של בית סביון כהשלמה למשרה שלה בחוץ (כאחות במרפאה בעיר יבנה).

אנחנו שמחים וגאים בכך שיש לנו אנשי מקצוע משלנו בתחום הבריאות ומברכים את שירה על סיום לימודי הסיעוד, ומאחלים קליטה טובה אצלנו בענף.

לצד ההתחלה החדשה אנסה לסקור בקצרה את השנה שחלפה ואת ההשקעות שבוצעו אצלנו בענף בהתאם לתקציב 2016 שאושר לפני שנה:

במרפאה – מותקנים בימים אלו עוד 30 תאים ננעלים (לוקרים) בהמשך לתאים הקיימים, לטובת חברים הנוטלים תרופות בשל מחלות כרוניות. התאים מאפשרים למשתמשים לקבל את התרופות שלהם ללא תלות בפניות לצוות ולאחיות, שירות שהוכיח את עצמו ביעילותו עבור החברים.

בהזדמנות זו נזכיר לחברים אלו שאחת לחודש/רבעון, עם קבלת רשימת המרשמים, יש לעבור ולבדוק שהרשימה מעודכנת ותואמת את הצרכים. אם הפסקתם ליטול תרופה, בבקשה עדכנו את הרשימה ואת הצוות.

קלנועיות – ב-2016 הצטרפו לצי הקלנועיות שלנו שלוש קלנועיות חדשות



בית סביון – בלובי המרכזי של בית סביון הוחלפו השנה הכורסאות ששימשו אותנו שנים רבות בכורסאות חדשות ונוחות, התואמות את רוח הזמן.

בהמשך (2017) צפוי להיערך שיפוץ מקיף ללובי זה, ובכך הוא יישר קו עם שני קצוות הבית שכבר עברו שדרוג בשנים האחרונות. אנו רואים חשיבות רבה במראה הבית, בהיותו מאיר פנים, נעים ומזמין, לרווחת דיירי הבית והמבקרים הפוקדים אותו. ההתייחסות למראה היא חלק מתפיסת עולם בהתייחסות לבית סביון כבית - במלוא מובן המילה.



לצד המאמצים לשוות לו מראה יפה, **טובה פניני** – מנהלת הבית, וחברי הצוות

שאיתה, יוזמים ועסוקים בעשייה הקשורה לתכנים ולפעילות בבית, ובהדרכת הצוות במטרה להעניק תחושת פרטיות ונוחות לחברים הדרים בו. בהזדמנות זו אנו מוקירים תודה לכל החברים שלוקחים חלק בהעברת שיעורים וחוגים ופעילויות שונות.

חורף טוב ובריאות טובה לכולנו!

שמרית גדיש



במפעל השימורים – הדפיברילטור נמצא במשרדו של בנצי טסלר, באולם הייצור, תלוי על הקיר בארון ייעודי.

במדגרה – הדפיברילטור מותקן בארון ייעודי בחדר האוכל שבממ"ד, סמוך לכניסה הראשית לאולם הייצור.

מרפאת שיניים - לנוחיות המטופלים והצוות, הוחלפה יחידת הטיפול (כיסא המטופל) בחדר רופא השיניים. הכיסא הקודם הותקן בחדר השיננית/אורטודנטית.

עוד במרפאת השיניים – לאחר תהליך ממושך של ליווי אחרוני הילדים בהם טיפלה, האורטודנטית **כרמלה אנגל וולוך** נפרדה מאיתנו לפני כחודש והשאירה את הטיפול ביישור שיני ילדינו בידיה האמונות של ד"ר **אינס גולברט**. הרבה חיוכים חושפי טורי שיניים ישרות נזקפים לזכות מקצועיותה של כרמלה, שהעניקה טיפול מסור, נעים ומסביר פנים לילדים.



סיכום – ועדת מוזיקה היוצאת

אימונים, מוודאים שההורים מודעים להגעה או אי הגעה של הילד ושהם מביעים מסר של רצינות כלפי לימוד הנגינה. כמו כן, התחלנו לעשות "יום הורים" פעם בשנה, בו ההורים מגיעים עם ילדיהם לשיעור ושומעים מהמורה על התקדמותם. לאחר שהבנו שהתחלה מוקדמת מדי בנגינה אינה נכונה לרוב, החלטנו לקבוע באיזה גיל ניתן להתחיל ללמוד כל כלי. כמו כן, תלמידי החלילית / קסילופון לומדים כיום בזוגות / שלשות ולא בשיעורים פרטניים.

על מנת לאפשר ליותר בוגרים ללמוד נגינה, הוחלט יחד עם ועדת ההשתלמויות, שלימוד הנגינה לא ייחשב כהשתלמות, והרישום לשיעורים ייעשה ישירות מול ועדת המוזיקה.

על מנת לאפשר לתלמידי התופים מקום להתאמן בו, וכן לאפשר לבני הנוער לנגן ביחד – הכשרנו מקלט תופים חדש (צמוד לאולפן), והילדים ניצלו את המקום להתאמן וכן לנגינה משותפת – דבר שהגביר את המוטיבציה לנגינה ואפילו גרם להם לחשוב על הופעה משותפת.

רוב השנה העשייה בוועדת המוזיקה היא ביצועית וטכנית: קשר עם המורים ודאגה לתשלומי משכורות, אספקת ציוד, רכש, שיבוץ תלמידים, מציאת פתרונות כשתלמידים לא יכולים להגיע לשיעור

בשבוע שעבר נערכו חילופי הגברי בין ועדת המוזיקה היוצאת לכנסת: מפתחות נמסרו, סיכומים נערכו והמלצות ניתנו. בוועדה היוצאת היו – **יקיר ששון ודורית טחן** (שממשיכים גם בוועדה החדשה), **דורון לנג ואנוכי** – כמרכזת הוועדה.

ברצוני לסכם את העשייה שלנו ב-4 השנים האחרונות. כשנכנסו לתפקיד העמדנו חזון להרחיב את העשייה המוזיקלית בקיבוץ, כאשר מחד רצינו להרחיב את מגוון האנשים הנחשפים למוזיקה ומאידך, להגיע לרמה גבוהה יותר של נגינה ע"י תלמידי הנגינה.

חשוב היה לנו גם שהנגינה של התלמיד תהווה פתח לקשר עם שאר החברים בקיבוץ, והילדים ילמדו להופיע ולנגן לפני קהל.

אני שמחה לומר שיש כיום 61 תלמידים, מתוכם 13 מבוגרים שמנגנים **בפסנתר, גיטרה, תופים, גיטרה חשמלית, חליל צד, קלרינט וקסילופון**. הרבה מהתלמידים הם תלמידים ותיקים שלומדים כבר מספר שנים ומראים רצינות והתמדה.

יש לציין שילדינו עמוסים בפעילויות במשך כל השנה והיכולת להתמיד באימוני נגינה ובהגעה לשיעורים (הפרטניים) אינה מובנת מאליה. על מנת לעזור להם ולתמוך במאמצים, היינו בקשר ישיר עם ההורים – מתזכרים אותם לעודד את הילדים ולדרוש



בנוסף, כבר כמה שנים שתלמידי נגינה עושים מופע בבית סביון בכל שנה בחנוכה ובמועד נוסף בשנה, וכך תורמים גם לקהילה.

אני תקווה שהעשייה המוזיקלית בקיבוץ תמשיך להתפתח ולהתרחב ומאחלת הצלחה רבה ליונה עפרוני – מרכזת הוועדה הנכנסת ולרותם בית-אריה, יקיר ששון ודורית טחן – חברי הוועדה.

חמוטל דברת-איתן



וכד'. יחד עם זאת ובמקביל, השתדלנו שיהיו אירועים משמעותיים במשך השנה, אליהם יתכווננו התלמידים, ושיהוו רגעי שיא.

אירוע השיא של השנה הוא קונצרט סוף השנה. בשנים האחרונות אנחנו עורכים כמה קונצרטים – אחד לכל מורה, כך שהמפגש הוא יותר אינטימי והמופע קצר ומתאים יותר. לצערנו, התלמידים המופיעים הם לרוב בגילאי היסודי. ניסינו לעודד גם את תלמידי החטיבה והתיכון להופיע ובסופו של דבר, לפעמים, הצלחנו לעשות להם קונצרט פנימי - רק להם.



מצמן האור דוה את החושק

תכנית חנוכה



ביום שני כ"ו בכסלו, 26.12 "קרקס האש – פעלולי אש ולהטוטנים"

מופע לכל המשפחה באולם ספורט בשעה 17.30

ביום שלישי כ"ז בכסלו, 27.12 תתקיים הרצאה של תומר בודהנה

"סיפור חיים והתמודדות עם קשיים, ככלי לצמיחה ועשייה". הרצאה מרתקת. בשעה

20:30 באולם האירועים.

ביום רביעי כ"ח בכסלו 28.12 יתקיים מופע "החולמים אחר השמש", הרכב

ה"חלוצים", מפגש עם הזמר העברי הישן והחדש. ההרכב מונה שמונה נגנים וזמרת.

בשעה 20.30 במשטח. בואו ליהנות מחוויה מוזיקלית.

במוצאי שבת חנוכה - פר' מקץ ב' בטבת 31.12 בשעה 20:30 יתקיים בהיכל התרבות

בגבעת וושינגטון כנס מקהלות של המועצה האזורית חבל יבנה, בהשתתפות חבורת

הזמר שלנו.

בואו בשמחה לאירועים השונים - מאחלים חג שמח, חג של אור והרבה שמחה

רחלי ויצמן - ועדת תרבות

משולחנה של מרכזת ענפי שירותים

לתרום פריטי ריהוט כבד / מוצרי חשמל לדירות תל"מ/מצבר/תנוצרת הארץ/אירוח - נשמח מאוד לקבל תרומות אלה לפרוייקטים החברתיים שלנו. ניתן לפנות ישירות לח"מ בעניין זה.

* **"מוצרי דת" בחנות "שני" - ענף הבגד פנה** לוועדת דת במספר נושאים, ולהלן החלטת ועדת דת בשיתוף עם הענף:

חוטים לרקמה – עד עתה, ועדת דת מימנה רכישת חוטי רקמה בחנות שני, אם הם היו מיועדים ל"כיפה יבנאית". להבדיל, ועדת דת אינה מממנת רכישת כיפות, שכידוע עולות פי כמה וכמה. עם הזמן, השימוש בחוטים התרחב לצרכים אחרים. לכן הוחלט שהחל מג' בטבת, 1.1.2017, חוטי הרקמה (שעלותן שקלים בודדים) יהיו על חשבון החבר/ה, ונחסך הצורך לתחקר מראש, בעת הרכישה, למה ולמי מיועד החוט.

ציציות (וגופיות ציצית) – עד היום ועדת דת מימנה באופן מלא רכישת ציציות לבנים וחברים. בשל מספר קשיים שהועלו סביב נושא זה (בעיקר סביב ערימות הציציות שאין להן דורש המצטברות בענף) הוחלט שהחל מתחילת 2017, רכישת ציצית (מכל סוג) תהיה במימון החבר ובסבסוד של 50% בידי ועדת דת. בנוסף הוחלט שמי שמעוניין לרכוש ציצית מיוחדת מחוץ לקיבוץ יוכל להגיש חשבונית לוועדת דת, ויקבל החזר עד מחצית הקנייה. נציין כי בשנה שעברה בוצעה השוואת תקציב ביגוד הגברים לנשים, כך שתקציב הביגוד לבנים וגברים עלה בצורה משמעותית.



נעמה סולטניק

* **שיפוץ בית המדרש** - בשעה טובה, לאחר סיום שלב התכנונים, ההודעה לציבור, כתבי הכמויות והצעות המחיר, ולאחר אישור האסיפה לתוספת התקציבית הנדרשת לפרוייקט, אנחנו מוכנים ומזומנים להתחיל במלאכת שיפוץ בית המדרש, וזאת מיד אחרי חג החנוכה. בתקופת השיפוץ יקום "בית מדרש חלופי" במבנה פעוטון שקד, והלומדים יוכלו להמשיך בשגרת לימודם המבורך במיקום החלופי. מעבר ריהוט וחלק מהספרים מתוכנן להתבצע ביום שלישי בשבוע הבא, והחל מאותו ערב (נר רביעי של חנוכה) אנו מקווים לפתוח את בית המדרש החלופי בפעוטון שקד. ככל שיהיו הודעות בנושא, נעדכן בהמשך.

בהזדמנות זו נבקש מחברים ששאלו ספרים מבית המדרש להחזירם לבית המדרש החלופי, על מנת שנוכל לסדרם מחדש עם יתר הספרים בתום השיפוץ.

הצוות, צבי אפרתי & חנה שריד, ינהלו את הפרוייקט, והקבלן המבצע הנבחר הוא **דוד אבו**. צפי משך העבודה עד שלושה חודשים. נעשה ונצליח!

* **שוק "קח-תן"** - משפחות העוברות דירה בתקופה זו, וגם משפחות המעוניינות "לעשות סדר" ולתרום לחברים אחרים חפצים במצב טוב שאין להם בהם שימוש, יכולות לתאם עם **ליאורה גליק** העברה מסודרת של החפצים לקוטג' פנוי שייעדנו לצורך זה, ובהמשך נודיע על פתיחת המקום בזמנים מוגדרים בלבד לצורך "שוק קח-תן". משפחות הרוצות



מהנעשה במשק הילדים

מתרגלים סיטואציות חברתיות תוך כדי משחק, מכירים את הסביבה החקלאית שאנו חלק ממנה, ועמלים על שיפור מראה משק הילדים. מי שקופץ לבקר יכול להתרשם מהאוהל האתיופי ("נווה שקטי") שעטה מראה מחודש, משחקי הרצפה שפרוסים ברחבי המשק, גינות ופינות חמד אשר מתחדשות להן לאט לאט.

פעילויות-חוץ התנדבותיות

שתי קבוצות אשר מגיעות אלינו על בסיס שבועי הן בית אפל וקבוצת בנות מאולפנת גבעת וושינגטון. את הפעילויות מובילות **מיקה וקרון**, בנות השירות.

כשמזג האוויר יתבהר (מקווים לעוד הרבה גשמים) נחדש בעז"ה את פעילויות אחר הצהריים במשק ילדים. אבל גם כשקר ורטוב הציבור מוזמן כל יום לבקר במשק הילדים בשעות אחר הצהריים ובשבתות (חסרים לנו בשבת יבנאים בנוף). אנחנו עושים מאמצים רבים כדי שהמקום יראה נעים ומזמין. נשמח לכל הארה / הערה בנושא כדי שנוכל להתקדם תמיד. זה המקום להגיד תודה לכל אנשי המקצוע שעוזרים לנו במהלך השנה: חשמלאים, גננים, שרברבים, מסגרים, נגרים, רפתנים, צוות המטבח ועוד הרבה אנשים טובים באמצע הדרך.

חג חנוכה שמח!

בתקופה זו של השנה אנחנו כבר אחרי שלב ההיכרות במשק הילדים - כיתה ה' נכנסו לשגרת הפעילות, הצוות החדש עובד במלוא המרץ, השלב הראשון של ביסוס השגרה מאחורינו ואנחנו עם הפנים קדימה.



השנה אנו עובדים על בניית תוכנית חינוכית מקיפה במשק הילדים, אשר יוצרת רצף מהגיל הרך עד כיתה ט'. את התוכנית עם הגיל הרך מובילה **נירית**

אפרתי, מפעוטון רימון ועד הגן. בגילאים הצעירים (פעוטון רימון ואורן) הפעילות מועברת בפעוטון, ובגנון ובגן - הפעילות מתקיימת במשק הילדים. במפגשים נחשפים הילדים לעולמם של בעלי החיים, עונות השנה, לוח השנה העברי. החשיפה לבעלי החיים בגיל צעיר ובסביבה בטוחה מקנה לילדים כישורים חברתיים, רגשיים ותחושתיים, תוך תחושת מסוגלות.

בהמשך ישיר לפעילות עם הגיל הרך, ילדי א'ד' מגיעים לפעילות על בסיס דו-שבועי במשק הילדים. בגילאים אלו אנו שמים דגש רב יותר על עבודה בקבוצה, כבוד הדדי, חשיפה לעולם בעלי החיים, סביבה וקיימות.

כיתות ה'ו' כבר שולטים בעבודות השוטפות (חליבה, האכלות, ניקיונות ועוד). מעבר לעבודות המשק אנחנו



משחק חווייתי

היא הציגה אותו בשנה שעברה בכמה מקומות והמשובים היו טובים מאוד. וכעת הגיע הזמן לנסות ולפרוץ. ההגעה ליעד המימון שנקבע ב"הדסטארט" תכריע האם המוצר הזה יישאר ברשות הפרט, או יהפוך לנחלת הכלל.

האתגר המשמעותי בפרויקט כזה הוא ליידע מעגלים רחבים ככל האפשר של אנשים על קיומו.

כאן אנחנו מגיעים אליכם, קוראי מבית, **אנא, היכנסו לאתר "הדסטארט" וחפשו את הפרויקט של זגנית שפרר-גלס**

(בקטגוריה של משחקים) ואם זה מדבר אליכם, קדמו את הפרויקט ושתפו מעגלים רחבים. ככל שיחשפו יותר אנשים למיזם, יש סיכוי שהוא יגיע לשלב הביצוע, וככל שאנשים המעוניינים במשחק יידעו על קיומו – כך הביקוש אליו יגדל.

תאריך היעד שנקבע הוא יום ג', ד' בשבט, תשע"ז 31.1.2017.

בשלב ביצוע ההדסטארט הצטרפתי לדגנית, וקיבלנו את ברכת הדרך ממש"א. תודה מראש למפרגנים,

דינה ספראי



בשנים האחרונות אנו עדים לשיטה חדשה לגיוס "מימון המונים" דרך האינטרנט, למיזמים מסוגים שונים. למשל **נחום ברוכי** (בארות יצחק) ו**שריתה ברזילי** (סעד) הוציאו ספרים בדרך זו. זה פועל כך: היזם מציג את הרעיון שלו, קובע סכום יעד ותאריך יעד, ומזמין את הציבור לתמוך בדרגות שונות, כאשר כל רמה של תמיכה מזכה את התורם בתשורה המתאימה. אחת מהמדרגות היא סכום שווה ערך לעלות המוצר והתשורה היא

המוצר עצמו. במידה ותאריך היעד הגיע והמיזם לא השיג את הסכום, התרומות אינן נגבות, והן נשארות בידי התומך.

ההנחה של השיטה הזו היא שיש אנשים שיש להם חלום ליצור או לייצר משהו ואין ברשותם הסכום הנדרש. אם החלום שלהם זוכה לאהדה וביקוש – הם יצליחו לגייס את הסכום הנדרש, ואם לא – אז לא.

ואיך זה קשור אלינו?

בימים אלה ממש יוצאת גם **זגנית גלס** במיזם של מימון המונים, דרך אתר בשם "**הדסטארט**". החלום שלה הוא להפיץ משחק משפחתי חווייתי לליל הסדר. המשחק קיים כבר מזה שש שנים בגרסה משפחתית, ובמהלך השנים שופר ושודרג.



מרפאה



אחות כוננת בשבת פרשת "וישב" - אילה עמיר

שעות הקבלה של דר' איברהים

בריג'תה: יום ה' 08:00-09:00

שעות הקבלה של דר' דונסקי בשבוע הבא:

יום א' 14:30-17:30

יום ג' 09:30-12:00

יום ד' 14:30-16:00

יום ה' 10:30-11:30

שבת שלום!



פעילות מרכז יום בשבוע הקרוב

יום ראשון א' חנוכה - כ"ה בכסלו תשע"ז, 25.12.16

וגם יום ראשון שלאחריו (זאת חנוכה) 1.1.17

לא יתקיים חוג תנ"ך עם חנה לבל



תלושי צדקה לעמותת "יד יששכר ויצחק"

ניתן להעביר דרך החברים: אייל זנה, יעקב וכמן, אמנון וייסמן או אלי רדר



רשמו לפניך - ערב נשים מושקע ומפנק ביום רביעי ו' בטבת 4.1.17 - פרטים בהמשך ו' תרבות



ספירת מלאי בחנות

ביום ראשון, נר שמיני של חנוכה, ג' בטבת, 1.1.2017, היום הראשון בשנה האזרחית, תתקיים "ספירת

המלאי המסורתית", אך הפעם נצטרך לעשות זאת ביום ראשון - כל היום.

לכן החנות לא תהיה פתוחה בערב. אנא קבלו זאת בהבנה.

חג אורים שמח- צוות החנות



הודעות מענף המזון לקראת חנוכה

בצק לסופגניות יחולק בחנוכה **במיני** בימים ראשון, שלישי וחמישי

לא תוגש בימי החג ארוחת ערב בחדר אוכל.

מנה חמה - לארוחת ערב תהיה במיני בכל ימי החנוכה.

מוזמנים לבא לקחת בימים ראשון עד חמישי החל מ- 11:30 (כלים יש להביא מהבית).

בכל ימי החג המיני יהיה פתוח כרגיל בין השעות 11:30 ל- 14:30

בערבים (בראשון, שלישי וחמישי) המיני יהיה סגור



חג אורים שמח



ערב סתיו יפה – נתן אלתרמן

אז חִירוֹן גָּדוֹל הָאִיר
אֶת הַרְחוּבוֹת וְהַשְּׁוֹקִים,
עָמַד נְטוּי עַל פְּנֵי הָעִיר
נֶחְשׂוֹל שָׁמַיִם יִרְקִים.

הַמְדַרְכוֹת שֶׁטְפוּ לָאֵט,
מִמְלָמְלוֹת, מְלַחְשׁוֹת,
שְׁבוּיוֹת בְּרַחֲשׁ מְרֻשָּׁת
שֶׁל מַבְטִים וְשֶׁל פְּגִישׁוֹת.

אֵל תִּכְבִּי אֶת הָעֶבֶר,
נִרוּ יַחִיד כֹּה וְרַפָּה.
אִם לֹא הִיְתָה זֹאת אֶהְבָּה
הִיָּה זֶה עָרַב סִתּוֹ יָפָה.

הוא אֵל עִירָךְ עוֹדוֹ נִכְנָס
עִם כְּבֹד סַעַר וְעֵבִים,
עוֹדוֹ מוֹשִׁיב בְּכָל פָּנִס
אֶת אֶפְרוֹחָיו הַמְצַהִיבִים.

צ' השיריט – י'חק ב'רוכ'י

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com